

Facetbestemmingsplan Archeologie

Gemeente Schouwen-Duiveland

2009

Past2Present

the missing link

Past2Present ■ ■ the missing link

Pelmolenlaan 12-14

3447 GW Woerden

Telefoon + 31 (0)348 – 437786

Fax + 31 (0)348 – 437789

e-mail info@past2present.nl

FACETBESTEMMINGSPLAN ARCHEOLOGIE GEMEENTE SCHOUWEN-DUIVELAND

Procedureoverzicht

Deelproduct	Datum
1 ^e concept	21-11-2008
2 ^e concept	16-02-2009
3 ^e concept	26-02-2009
Voorontwerp	31-03-2009
Inpraak	10-04-2009 t/m 21-05-2009
Overleg	06-04-2009 t/m 21-05-2009
Ontwerp	08-06-2009
Ter visie	26-06-2009 t/m 06-08-2009
Vaststelling	29-10-2009

Vastgesteld door de raad van de gemeente Schouwen-Duiveland bij besluit van 29 oktober 2009

_____ Voorzitter

_____ Griffier

INHOUDSOPGAVE

TOELICHTING

1	INLEIDING	5
	1.1 Aanleiding	5
	1.2 Doel	5
	1.3 Leeswijzer	5
2	BELEIDSKADER	6
	2.1 Rijksbeleid	6
	2.2 Provinciaal beleid	6
	2.3 Gemeentelijk beleid	6
3	PLANBESCHRIJVING	9
	3.1 Type plan	9
	3.2 Planologische regeling	9
	3.2.1 Verbeelding	9
	3.2.2 Regels	9
4	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	11
5	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	11

BIJLAGE

1	Antwoordnotitie Overleg en Inspraak
---	-------------------------------------

Toelichting

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De reden voor het in procedure brengen van dit facetbestemmingsplan 'Archeologie gemeente Schouwen-Duiveland', is dat de vigerende bestemmingsplannen geen adequaat beschermingsregime bieden voor de archeologische waarden in gebieden met een hoge of middelhoge archeologische (verwachtings)waarde. Deze bestemmingsplannen zijn vastgesteld in een periode waarin er nog geen systematische aandacht werd geschonken aan de eventuele aanwezigheid van archeologische waarden in een plangebied en de mogelijke aantasting daarvan die het gevolg kan zijn van de toegekende bestemming.

Na de implementatie van het Verdrag van Valletta in de Monumentenwet 1988 is expliciet in deze wet aangegeven dat de bescherming van archeologische waarden primair dient te geschieden door deze op te nemen in het bestemmingsplan. Aangezien de programmatische actualisatie van bestemmingsplannen met een ontbrekende of gebrekkige archeologische regeling nog geruime tijd in beslag zal nemen, is ervoor gekozen om deze periode te overbruggen door het vaststellen van een facetbestemmingsplan. Dit plan vult alle bestemmingsplannen die geen of een onvoldoende op het archeologiebeleid van de gemeente toegesneden regeling bevatten, aan.

1.2 Doel

In het bestemmingsplan wordt gedetailleerd vastgelegd wat de bestemming van de grond is. Het bestemmingsplan is juridisch bindend en daardoor een zeer geschikt instrument om archeologische waarden te beschermen. Het facetbestemmingsplan heeft betrekking op één of enkele aspecten die normaal regeling vinden in een bestemmingsplan. Met behulp van dit facetbestemmingsplan worden de regelingen die betrekking hebben op archeologie, maar die in de loop der jaren verschillend zijn geregeld, vervangen door één nieuwe en uniforme regeling voor meerdere bestemmingsplannen op het gemeentelijk grondgebied. Het facetbestemmingsplan Archeologie voor de gemeente Schouwen-Duiveland heeft tot doel het archeologiebeleid van de gemeente, te implementeren. Het archeologiebeleid van de gemeente Schouwen-Duiveland is gefaseerd vastgesteld. Het archeologiebeleid en de waarden- en verwachtingskaarten voor het buitengebied zijn vastgesteld op 28 februari 2008. De waarden- en verwachtingskaarten voor de kernen zijn vastgesteld op 18 december 2008.

Het facetbestemmingsplan Archeologie heeft betrekking op het gehele grondgebied van de gemeente Schouwen-Duiveland, met uitzondering van het buitengebied voor zover gelegen ten oosten van de Recreatieverdeelweg. Tevens vult dit plan het bestemmingsplan Bebouwde kom Zierikzee, waarin het archeologiebeleid al gedeeltelijk vertaald was, aan met bepalingen rondom de sloopvergunning.

1.3 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op het aanwezige beleidskader. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 een beschrijving van het plan gegeven. In hoofdstuk 4 en 5 komen de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid aan de orde.

2 Beleidskader

2.1 Rijksbeleid

De Wet archeologische monumentenzorg (in werking getreden per 1 september 2007) geeft aan dat de zorgplicht voor het archeologisch erfgoed bij de gemeente komt te liggen. De wet geeft aan dat archeologie voortaan binnen de instrumenten van de ruimtelijke ordening dient te worden meegewogen. Het gaat bij monumentenzorg om behoud en herstel van alle voor tenminste vijftig jaar geleden vervaardigde zaken welke van algemeen belang zijn wegens hun schoonheid, hun betekenis voor de wetenschap of hun cultuurhistorische waarde. Archeologie maakt daar onderdeel van uit en is daarmee net als alle andere beleidsvelden een beleidskeuze geworden. De nieuwe wet geeft de gemeente verplichtingen en beleidsruimte om de archeologische monumentenzorg te regelen in bestemmingsplannen en bij alle vergunningen die tot bodemverstoring leiden.

Het nieuwe bestel vormde voor de gemeente de reden om een archeologiebeleid te ontwikkelen, dat de basis is voor een autonome positie van de gemeente in de archeologische monumentenzorg. Archeologie kan een (financieel) risico met zich meebrengen wanneer het niet op de juiste wijze in de plannen is opgenomen. Het beleid maakt duidelijk wat de archeologische verwachting is en hoe daarnaar te handelen, zodat men niet voor verrassingen komt te staan. Daarnaast zou het jammer zijn als het archeologisch erfgoed van de gemeente Schouwen-Duiveland verloren ging, het is namelijk een wezenlijk onderdeel van de gemeentelijke identiteit.

2.2 Provinciaal beleid

De uitgangspunten voor het provinciale beleid voor de archeologie staan vermeld in de Nota Archeologie 2006-2012, de uitwerkingsnota van de Cultuurnota Cultuur Continu. Deze uitgangspunten zijn ook opgenomen in het Omgevingsplan van de Provincie Zeeland. De provincie past dit beleid toe op die gebieden waar zij een toetsende rol heeft in de planvorming, zoals bij bestemmingsplannen en andere procedures in het kader van de Wet ruimtelijke ordening, bij vergunningverlening als ontgrondingvergunningen en bij eigen ontwikkelingen van de provincie zelf, zoals natuurontwikkeling en aanleg van provinciale infrastructuur. Kort gezegd komt het provinciale beleid t.a.v. de archeologische monumentenzorg neer op het volgende:

- Behoud in situ en bescherming van de terreinen die op de Archeologische Monumenten Kaart voorkomen;
- Onderzoek naar het voorkomen van dergelijke terreinen, eventueel gevolgd door behoud in situ en bescherming, in gebieden die op de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden staan aangegeven met hoge en middelhoge archeologische trefkans of verwachtingswaarde;
- Onderzoek naar het voorkomen van dergelijke terreinen (eventueel gevolgd door behoud in situ en bescherming) op en in de directe omgeving van bekende vindplaatsen, geregistreerd in Archis of het Zeeuws Archeologisch Archief.

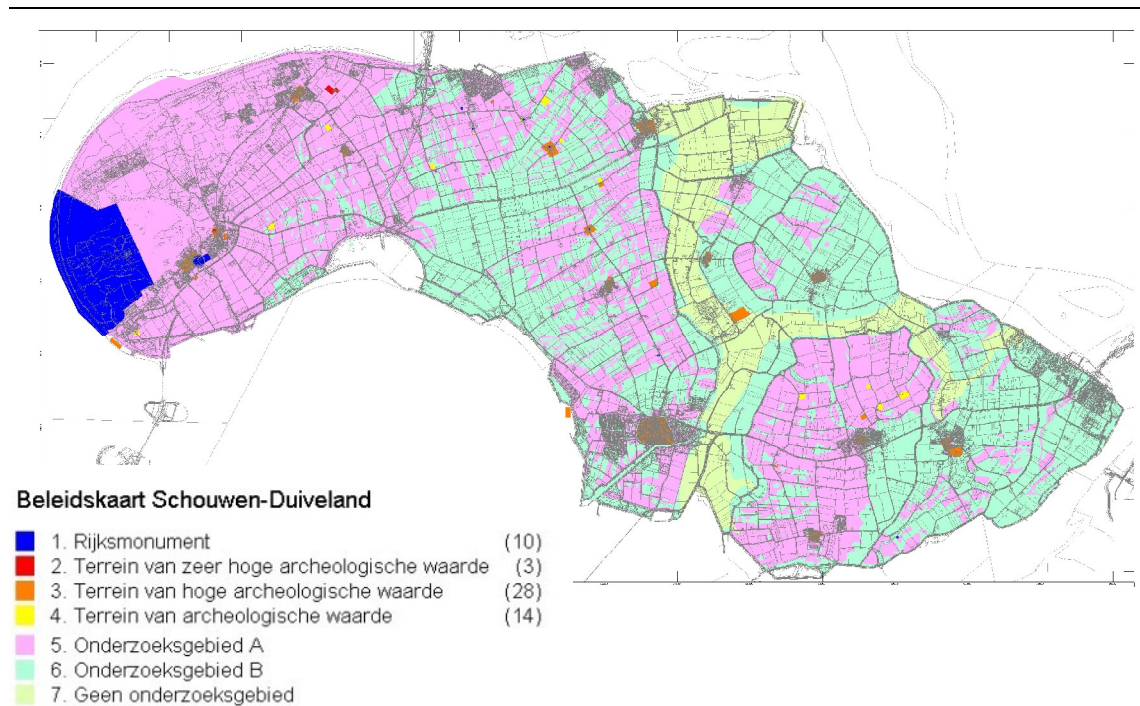
Daarnaast schrijft de provincie voor het archeologiebeleid te verwerken in de gemeentelijke bestemmingsplannen.

2.3 Gemeentelijk beleid

Om goed te kunnen bepalen wat er in het bestemmingsplan moet worden opgenomen, en om vast te kunnen stellen of er zich op een locatie behoudenswaardige archeologie bevindt, is het proces van de archeologische monumentenzorg doorlopen, resulterend in het Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarden- en verwachtingskaarten voor de historische kernen en het buitengebied.

Het archeologiebeleid van de gemeente is gefaseerd opgesteld. In de raadsvergadering van 28 februari 2008 is het archeologiebeleid vastgesteld voor het gemeentelijk grondgebied voor zover gelegen buiten de historische kernen (AMK-kernen). Daarna zijn de historische kernen die ook een status als terrein van archeologische waarde hebben, voorzien van beleid. Dit beleid is op 18 december 2008 vastgesteld.

Figuur 1 Beleidskaart uit Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarden- en verwachtingskaarten van de gemeente Schouwen-Duiveland.

In de gemeente Schouwen-Duiveland zijn 14 historische kernen door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed in overleg met de provincie Zeeland als terrein van archeologische waarden aangewezen. Het gaat om de volgende kernen:

- Brijdorpe
- Brouwershaven
- Burgh
- Dreischor
- Haamstede
- Kerkwerpe
- Nieuwerkerk
- Nieuwerkerke/t Schutje
- Noordgouwe
- Noordwelle
- Oosterland
- Ouwerkerk
- Renesse
- Zierikzee

Door de aanwijzing van de historische kernen als archeologisch monument zijn deze aangemerkt als behoudenswaardig en is de gemeente verplicht om hiermee rekening te houden in haar archeologiebeleid. De archeologische waarden- en verwachtingskaarten voor de historische kernen dienen ter aanvulling van de in 2008 gereed gekomen verwachtingenkaart voor het buiten de historische kernen gelegen gebied, waarmee de gemeente Schouwen-Duiveland nu archeologiebeleid heeft voor het gehele grondgebied. De provincie Zeeland is betrokken geweest bij het opstellen van het gemeentelijk beleidsplan. In overleg met de provincie zijn de ondergrenzen voor buitengebied en kernen vastgesteld. Aangezien de verwachtingswaarden

voor buitengebied en kernen zeer verschillend zijn, is in overleg met de provincie gekozen voor een aanpassing van de ondergrens voor de historische kernen van 30m² naar 50m². Door de ligging buiten het plangebied heeft de vertaling van het archeologiebeleid voor de kernen Brijdorpe en Nieuwerkerke/'t Schutje reeds plaatsgevonden binnen het bestemmingsplan Buitengebied (vastgesteld d.d. 29 maart 2009).

3 Planbeschrijving

3.1 Type plan

De nu voorliggende regeling is juridisch vormgegeven als een thematisch bestemmingsplan. Dat wil zeggen, dat de herziening niet rechtstreeks wordt verwerkt in de onderliggende bestemmingsplannen. Ten aanzien van het onderwerp dat een thematisch bestemmingsplan regelt, komen de regels ten aanzien van dat onderwerp, voor zover aanwezig, in onderliggende bestemmingsplannen te vervallen. Voor zover de regels ten aanzien van het onderwerp nog niet aanwezig zijn, worden de regels uit de onderliggende bestemmingsplannen aangevuld met de regels uit het thematisch bestemmingsplan. Dit op grond van de algemene rechtsregel, dat een latere wet boven een eerdere wet gaat. Omdat de archeologisch waardevolle gebieden grotendeels nog niet worden beschermd door de geldende bestemmingsplannen, voorziet dit thematisch bestemmingsplan vooral in regels die als aanvulling komen bovenop de geldende regels voor de betreffende gronden.

Het is in dit geval niet zinvol om de regeling als beleidsregel vast te stellen. Een beleidsregel kan alleen voor de toetsing van ontheffingen worden gebruikt. Met een beleidsregel kunnen ontwikkelingen, die voldoen aan de geldende bestemmingsplannen, maar de archeologische waarden schaden, niet worden tegengegaan. Door de regeling als bestemmingsplan vast te stellen, kunnen deze ongewenste ontwikkelingen wel worden tegengegaan.

Het voorliggende bestemmingsplan is ontwikkeld als een facetbestemmingsplan (ook wel parapluplan genoemd) waarmee de dubbelbestemming archeologie aan de vigerende bestemmingsplannen wordt toegevoegd. Dit type plan is een rechtsfiguur waar niet heel veel gebruik van wordt gemaakt. Toch is de mogelijkheid om een thematisch bestemmingsplan te maken reeds bij de vaststelling van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) in 1965 uitdrukkelijk erkend. De vorm van het thematisch bestemmingsplan biedt het voordeel, dat op relatief eenvoudige wijze beperkte aanpassingen in meerdere bestaande bestemmingsplannen tegelijkertijd kunnen worden doorgevoerd.

Er wordt in dit facetbestemmingsplan archeologie onderscheid gemaakt tussen reeds bestaande bestemmingsplannen met archeologische regeling en bestemmingsplannen zonder regeling. Voor zover er archeologische regelingen in bestaande bestemmingsplannen zijn opgenomen, zijn deze achterhaald en niet afgestemd op het archeologisch beleid van de gemeente. De lijst van bestemmingsplannen die worden aangevuld door de regeling van het facetbestemmingsplan Archeologie, staat in bijlage 1. De lijst van bestemmingsplannen waarbij de aanwezige archeologische regeling en het bijbehorende bestemmingsvlak worden vervangen door de regels en verbeelding van het facetbestemmingsplan Archeologie, staat in bijlage 2.

Vanwege de digitale vereisten rondom de SVBP 2008 kan een plan dat een facet regelt echter vanaf 1 juli 2009 niet meer in procedure worden gebracht. Dit is echter uitgesteld naar 1 januari 2010. Zodoende dient het ontwerp-facetbestemmingsplan Archeologie voor die datum ter inzage te liggen. Bij het opstellen van de planregels zijn de modelbepalingen van het SVBP 2008 in acht genomen.

3.2 Planologische regeling

3.2.1 Verbeelding Archeologie

Als gevolg van het in werking treden van dit facetbestemmingsplan Archeologie zal voor de gronden, die op de bij dit bestemmingsplan behorende verbeelding zijn aangegeven, een archeologische dubbelbestemming gelden (Waarde - Archeologie - 1 t/m 7). Op de verbeelding Archeologie zijn tevens de begrenzingen aangegeven van de bestemmingsplankaarten die met deze dubbelbestemming worden aangevuld.

3.2.2 Regels

De regels (vroeger 'bestemmingsplanvoorschriften') van de desbetreffende bestemmingsplannen worden aangevuld met de bestemmingen en daarbij behorende regels. Het gaat hierbij meer

concreet om de dubbelbestemmingen 'Waarde - Archeologie - 1 t/m 7'. Tabel 1 toont het verband aan tussen de in het Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarden- en verwachtingskaarten gebruikte terminologie en de benamingen die in dit facetbestemmingsplan Archeologie worden gebruikt.

Tevens geeft tabel 1 een overzicht van de ondergrenzen die worden gehanteerd bij deze dubbelbestemmingen. De ondergrenzen zijn vastgesteld in samenspraak met de Provincie Zeeland. Ondergrenzen worden vastgesteld om te bepalen wanneer archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Streven is het bodemarchief te behouden en te beschermen. Naarmate het oppervlak van de bodemingreep kleiner is en de diepte van de ingreep geringer, wordt er minder van het bodemarchief verstoord.

De oppervlakte waaronder geen archeologisch onderzoek hoeft plaats te vinden wordt afhankelijk gesteld van de kans op het voorkomen van archeologische resten. De archeologische beleidsadvieskaart diende hiertoe als onderlegger. Er wordt gedifferentieerd naar 'archeologische waardegebieden' (= 'gekende' waarden) en 'archeologische verwachtingsgebieden' (= verwachte waarden) en naar 'bebouwde kom' en 'buitengebied'.

Het Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarden- en verwachtingskaarten, dat aan dit facetbestemmingsplan ten grondslag ligt, maakt onderscheid tussen gebieden met verschillende archeologische waarden of verwachtingen. Verschillende delen van het grondgebied van Schouwen-Duiveland kennen een middelhoge tot hoge archeologische verwachting. Dat wil zeggen dat de kans aanwezig is dat bij verstoring van deze gebieden archeologische resten zullen worden aangetroffen. Bij gronden met een hoge verwachting is de kans groter archeologische sporen aan te treffen, dan bij gronden met een middelhoge verwachting.

De gebieden die een vastgestelde waarde hebben of waarvan zo goed als zeker kan worden verondersteld dat zij een hoge archeologische waarde hebben, zijn reeds bekend bij de gemeente Schouwen-Duiveland. Dit is vastgesteld op basis van geomorfologie, historische bronnen en bekende vindplaatsen. In het geval van Schouwen-Duiveland gaat het om de zogenaamde AMK-terreinen; hieronder vallen ook de 14 historische kernen. Schouwen-Duiveland kent ook enkele gebieden die door het rijk zijn aangewezen als beschermde archeologisch monument.

Tenslotte zijn er gebieden op Schouwen-Duiveland waarvan kan worden vastgesteld dat deze een zeer geringe potentie hebben als het gaat om het opleveren van archeologische informatie. Dit zijn gebieden met een lage archeologische verwachting.

De regels met betrekking tot de verschillende dubbelbestemmingen hebben eenzelfde opzet. Omdat het bij de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie - 1 t/m 5' om gekende archeologische waarden gaat, zijn de normen bij deze bestemmingen strikter dan bij de dubbelbestemming 'Waarde Archeologie 6 en 7'. Bij deze laatste dubbelbestemmingen gaat het immers om gronden met een middelhoge tot hoge verwachtingswaarde.

Op gronden met de bestemming "Waarde - Archeologie - 1" mag volgens de regels niet worden gebouwd. Voor activiteiten anders dan het gangbare gebruik, beheer e.d. op deze gronden moet de initiatiefnemer van deze activiteiten daarentegen eerst een vergunning ingevolge de Monumentenwet 1988 aanvragen. De monumentenvergunning moet worden aangevraagd bij de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, die namens de Minister van Onderwijs Cultuur & Wetenschap over dergelijke aanvragen beslist en bepaalt of archeologisch onderzoek noodzakelijk is.

Voor meer informatie over de beleidsgebieden kan het Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarde en verwachtingskaarten van de Gemeente Schouwen-Duiveland (2008) geraadpleegd worden.

Tabel 1 Dubbelbestemmingen

Dubbelbestemming	Waarde - Archeologie - 1	Waarde - Archeologie - 2	Waarde - Archeologie - 3	Waarde - Archeologie - 4	Waarde - Archeologie - 5	Waarde - Archeologie – 6	Waarde - Archeologie – 7
Beleidsgebied	Archeologisch monument	Archeologisch waardevol gebied A	Archeologisch waardevol gebied B	Archeologisch waardevol gebied C	Archeologisch waardevol gebied D	Archeologisch onderzoeksgebied A	Archeologisch onderzoeksgebied B
				AMK-kern	AMK-kern		
Soort waarde	Archeologisch monument	Gekende waarde	Gekende waarde	Gekende waarde	Gekende waarde	Verwachtings- waarde	Verwachtings- waarde
Aanlegvergunning	Monumenten- vergunning vereist (Minister OC&W)	Diepte > 0 cm Opp. > 0 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 30 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 50 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 250 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 2500 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 5000 m ²
Bouwvergunning	Monumenten- vergunning vereist (Minister OC&W)	Diepte > 0 cm Opp. > 0 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 30 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 50 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 250 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 2500 m ²	Diepte > 50 cm Opp. > 5000 m ²
Sloopvergunning	Monumenten- vergunning vereist (Minister OC&W)	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 0 cm en opp > 0 m ²	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 50 cm en opp > 30 m ²	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 50 cm en opp > 50 m ²	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 50 cm en opp > 250 m ²	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 50 cm en opp > 2500 m ²	Tot max 30 cm boven maaiveld indien latere verstoringdiepte > 50 cm en opp > 5000 m ²

4 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

In het kader van de inspraak betreft de gemeente de bevolking bij de voorbereiding van plannen. Het voorontwerp van het bestemmingsplan heeft in verband daarmee vanaf 10 april 2009 gedurende zes weken voor eenieder ter inzage gelegen. Binnen deze periode is niet van de gelegenheid gebruik gemaakt een schriftelijke reactie op het voorontwerpplan in te dienen.

Op 1 januari 2010 vervalt de mogelijkheid om een facetbestemmingsplan op te stellen in verband met de inwerkingtreding van de digitale vereisten rondom Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008). Tot die datum is het nog mogelijk om een bestemmingsplan vast te stellen, dat een facet van de ruimtelijke ordening kan regelen. Aangezien onderhavig plan uitsluitend een sectoraal aspect regelt, is er voor gekozen de termijn voor het vooroverleg vast te stellen op 6 weken op grond van artikel 3.6 van de Algemene wet bestuursrecht.

In het voortraject is dit plan besproken met de provincie Zeeland en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (voormalige Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten). Andere overlegpartners, zoals de VROM-inspectie, het Waterschap en de Veiligheidsregio hebben in het voortraject aangegeven dat zij niet betrokken hoeven te worden in het vooroverleg. Het officiële vooroverleg is gevoerd met de provincie Zeeland en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. De resultaten hiervan zijn in de Antwoordnotitie Overleg en Inspraak (bijlage 1) opgenomen.

5 Economische uitvoerbaarheid

Er is geen planschaderisicoanalyse uitgevoerd. Dit is ingegeven door het feit dat bij bepaalde werkzaamheden in archeologisch waardevolle gebieden al een onderzoek verplicht werd gesteld, zonder dat dit in het bestemmingsplan was geregeld.

Het gaat hier om een onderzoeksverplichting, waardoor planschade niet te kwantificeren is. Het archeologisch onderzoek kan namelijk uitwijzen dat er wel gebouwd mag worden. Met andere woorden, de verplichting tot archeologisch onderzoek hoeft geen beperking in de bouwmogelijkheden te betekenen.

De algemene kosten voor archeologie kunnen worden onderverdeeld in bestuurslasten, uitvoeringskosten en eventueel de benuttingskosten. De bestuurslasten komen voort uit de publieke taak van de gemeente en bestaan uit ondermeer het opstellen van vergunningeisen, de plantoetsing en de handhaving. De uitvoeringskosten komen voort uit het echte archeologische veldwerk zoals de uitvoering van onderzoek, of het treffen van maatregelen zijnde opgraven, beschermen of archeologische begeleiding. Om de archeologie niet alleen als ruimtelijke conditie in te kaderen, maar ook als inspiratie voor de leefomgeving te gebruiken, kan een extra kostensoort opgenomen. Dit betreft de benuttingskosten; het betreft het laten opstellen van een benuttingsanalyse. Hierin wordt onderzocht hoe de gemeente het best gebruik kan maken van haar verleden op een manier die aansluit bij haar ambities en toekomstvisie.

Binnen de archeologische regelgeving geldt het principe de verstoorder betaalt. Dit betekent dat de initiatiefnemer van een ruimtelijke ontwikkeling (de verstoorder) de archeologische kosten moet dragen. De rol van verstoorder kan worden vervuld door de burger, de gemeente als ontwikkelaar of marktpartijen. De kosten kunnen rechtstreeks, via de vergunningverlening worden verhaald, of uit de grondexploitatie-opbrengsten. Voor verder inzicht in de economische consequenties van het archeologiebeleid wordt verwezen naar het Beleidsplan Archeologie en Archeologische waarden- en verwachtingskaarten.